

[Justitsministeren]

lelsen sådan, at det er det, man gerne har villet pointere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3

5) Til *miljøministeren* af:

Dræbye (RV):

»Vil ministeren gennemføre fredningsstyrelsens forslag til saltvandsindtag bag det fremskudte dige?«

Skriftlig begrundelse

Den forhenværende miljøminister, Erik Holst, fik den 13. juli den daværende regerings tilsagn om, at der indrettes et saltvandsreservoir bag det fremskudte dige i Tøndermarsken.

Gennemførelsen af saltvandssøen vil sikre overlevelse for titusinder af fugle, der ellers ville være dømt til undergang. Forudsigelsen om en meget stor nedgang i antallet af rastende fugle efter anlægget af det fremskudte dige har vist sig at holde stik. Tællinger viser, at kun 15 pct. af fuglene er tilbage. Anlægget af et saltvandsreservoir vil betyde, at cirka halvdelen af fuglene vil få genskabt deres levested.

Det ønskes oplyst, om ministeren og den nuværende regering vil fastholde denne beslutning.

Dræbye (RV):

I miljøministeriet og fredningsstyrelsen har man forberedt et forslag, som skulle kunne afhjælpe de problemer, der måtte komme ved etableringen af diget. Det drejer sig først og fremmest om anlæg af en saltvandssø ved overpumpning af saltvand fra Vadehavet. Nu er vi i en situation, hvor der ikke mere er tvivl om konsekvenserne for fuglelivet, og hvor vi af konkrete tællinger kan konstatere, at især for vadefuglene har der været ganske alvorlige konsekvenser. Der er for visse vadefuglearter tale om et bestandtal ved rastfouragering på 15 pct. af det, det var på før opførelsen af diget.

De konkrete ting har altså understreget behovet for, at der gøres noget for fuglelivet; derfor mit spørgsmål til ministeren.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Hr. Dræbye har bedt mig redegøre for regeringens planer med hensyn til etablering af et saltvandsreservoir bag det fremskudte dige i Tøndermarsken.

Spørgsmålet om dette saltvandsindtag har været under overvejelse, som hr. Dræbye også gjorde opmærksom på, igennem længere tid. Den tidligere regering tog i begyndelsen af juli 1982 principbeslutning om etablering af et saltvandsindtag under forudsætning af, at der kunne opnås et tilskud fra EF på mindst 50 pct. af anlægsomkostningerne. Den danske del af anlægsudgifterne skulle afholdes inden for miljøministeriets egne rammer.

Fredningsstyrelsen ansøgte den 13. juli 1982 EF om støtte til saltvandsindtaget, og der har siden været ført forhandlinger om sagen. EF-Kommissionen har givet principtilsagn om at støtte projektet med et beløb, der udgør halvdelen af de samlede udgifter, dog højst 5 mill. kr.

Regeringen overvejer på denne baggrund, om der skal fremsættes forslag om et saltvandsindtag. Inden regeringen træffer beslutning, vil sagen blive drøftet med Sønderjyllands amtsråd og Højer kommunalbestyrelse, og regeringen finder det rigtigt at lægge vægt på, hvorledes repræsentanterne for amtet og for kommunen vurderer projektet.

Dræbye (RV):

... en hel del overraskelse i ministerens svar. Sagen har én gang været så langt fremskredet, at regeringen – det var den daværende regering – har truffet beslutning om gennemførelse af diget under visse forudsætninger, som i dag er opfyldt, og nu siger ministeren, at regeringen igen vil overveje og forhandle.

Jeg har ikke grund til at betvivle ministerens reelle hensigter i sagen, men må konstatere, at miljøministeren og kristeligt folkeparti tilsyneladende er blevet underkendt i regeringen, og derfor vil vi sørge for at tage initiativer, så vi får saltvandsindtaget.

Formanden:

Jeg minder endnu en gang om, at de vise ord, der siges, før den grønne lampe lyser, er tabt for eftertiden.